

Titel: No. 2. Fortsættelse af Frøken-Contorerens Ruin. Under samme Melodie som Det forrige.

Citation: "No. 2. Fortsættelse af Frøken-Contorerens Ruin. Under samme Melodie som Det forrige.", i *Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 7, ?* [A.F. Stein], s. 1. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/text/tfs-texts-2_007-shoot-workid2_007_003.pdf (tilgået 04. december 2021)

Anvendt udgave: Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 7

Ophavsret Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen.](#)

[↩](#)

No. 2. Fortsættelse af Frøken-Contorerne's Ruin. Under samme Melodie som Det forrige.

[2](#)

; „

[3](#)

1.

Lys! Giver nu Agt, I høre skal Hvordan det monne tilgange. I hver en Gade var Jammer-Sal, Enhver mistrøstig
sg bange.

2.

Eya, det var ret ligesom

At Verden skulle gaae under, Nu er opfyldt Sebillæ Spaadom

Med alle sine Jertegn og Vunder.

[4](#)

3.

Thi før at det fuldkommet blev,

Da saae man i Luften ar svæve

En Drage, som Qvinde-Tistiller forrev, Og Pons-Boller at zitre og bæve.

4.

Det var de Dage for dette gik an En Lugt af Rom og af Arak. Madam Muurskee nu drikker det klare Vand, Det
samme gjør og Lisbet Virak.

5.

Sulfitten greb sine Hoftepuder fat, Saaog de forlorne Patter.

Det er, raabte hun, en Dievels Nat, Jeg slet ikke dette befatter.

6.

Nu gaaer det til som i Jerusalem,

Sagde Skiæv Tarm fuld af Møde, Med Ødelæggelse og Bulder slem,

O vare vi under Muld og døde.

[5](#)

7. Madam Storflab aabned sin brede Flab Jeg kand det aldrig glemme,

Den sorte Røv gav og et Gab

Hvor sig Grevinden vilde hiemme.

8.

Katte-Killingen miavet ret ynkelig, Husaren Kiørud monne raabe, Madam Kiørind var og Husaren liig Og Ulv Kloen begyndte at skrabe.

9.

Lorentz Udhaler tog Madam Staabi i

Haand

For sig i Canalen at kaste, Bornholmske Lar ey bange for Vand, Han raabte: Kom, lader os haste.

10.

See her en Rulle Tobak kom ind,

Hr. Forster vor Pibe skal tænde, Hos Mutt i Kanden vi vinder Viin, Kom lader os Døren opspænde.

[6](#)

11.

Ach hvilken Bragen i Lammeskind, En Bolig for Luus og for Lopper Mørseren gav en Knald og Vind,

Der vare og nogle Tropper.

12.

Madam Slimkuss raabte sæt Theevandet

paa,

Nu faaer vi, jeg hører her Giester,

Men da de Ruder maatte danse og gaae,

De kommer som skarpskoede Hester.

13.

Strax sprang de Ruder af Vinduet ind, Glas Øyet kom ind og sagde:

Kom ud, kom ud kiere Søster min,

I mit Huus de alt ødelagde.

14.

Rødskieg kastet sin Saloppe paa Ryg, Hvad Fanden, I veed jeg kan danse Un pas de Deux, jeg er jo tryg. Broder Snuppert kom ind med dm Lanse.

[7](#)

15. Hun raabte af Vinduet: Gid jeg faae Skam Om jeg det ey skal hævne,

En Herre mig kaldte et nydeligt Lam Skal eder for Retten indstævne.

16.

Her hialp ey Herre, ey nydelig Lam,

De Skiønpietter blev først bortrøvet, Syltekrukken som altid har været tam, Var bange og meget bedrøvet.

17.

Madam Holtfast viiste sin hvide Haand, Inger Stormkløkke kimer og ringer, Man tog fra Holtfast sine Armbaand Og Ring' af Juger Stormkloks Finger.

Men Senops Qværn og Smedekang

Blev slagen og ilde medhandlet,

Den Stormklok gav nu en meere Klang, Deres Glæde til Sorg blev forvandlet.

[8](#)

19.

Matrose Hullet nu større blev Og Tiæreballen strax udkastet, Grenadeer Lises Mand i Børsten rev, Brænte Kuss blev og antastet.

20.

Den Tranlampe og Skoevor blev blandet i et,

For Støvle og Skoe at smøre.

Den Svamp man dyppede i det Fet,

Og Skaden blev derfor destørre.

21.

Kort sagt i alt Tredsindstve de var,

Som udi Græsset maatte bide.

Med dem man dog Medynksomssed bar,

For Synderne maatte de lide.